

ข้อดีของการประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำหรือแบบบำนาญ

- (1) การประกันชีวิตแบบนี้จะช่วยลดปัญหาการขาดรายได้ของผู้สูงอายุ
- (2) การประกันชีวิตแบบนี้ช่วยส่งเสริมให้บุคคลรู้จักวางแผนเตรียมความพร้อมด้านการเงินสำหรับตัวเองในยามชรา
- (3) การประกันชีวิตแบบนี้ช่วยแบ่งเบาภาระเกี่ยวกับปัญหาผู้สูงอายุของรัฐบาลได้ เพราะปัจจุบันคนมีอายุยืนยาวสูงขึ้น และสังคมไทยกำลังเข้าสู่สังคมของผู้สูงอายุเต็มรูปแบบ (Complete Aging Society)

2 แบบประกันชีวิตควบการลงทุนแบ่งออกได้เป็น 2 แบบ คือ

2.1 แบบยูนิเวอร์แซลไลฟ์ (Universal Life Insurance)

2.2 แบบยูนิตลิงค์ (Unit Linked Insurance)

2.1 แบบยูนิเวอร์แซลไลฟ์ (Universal Life Insurance หรือ Flexible Premium Adjustable Life) หมายถึง กรมธรรม์ประกันชีวิตที่บริษัทประกันชีวิตออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยเพื่อเป็นหลักฐานว่าผู้เอาประกันภัยและบริษัทประกันชีวิตได้มีการทำสัญญาประกันชีวิตโดยมีข้อตกลงว่าผู้เอาประกันภัยจะชำระเบี้ยประกันภัยตามที่ระบุในสัญญาที่เรียกว่า เบี้ยประกันภัยหลัก (Regular Premium) และผู้เอาประกันภัยสามารถชำระเบี้ยประกันภัยเพิ่มเติมพิเศษ (Top Ups) ได้เพื่อลงทุนเพิ่มในส่วนของเงินออม กล่าวคือ เป็นการทำประกันชีวิตรูปแบบใหม่ที่แยกส่วนความคุ้มครองชีวิต และส่วนของการออมทรัพย์อย่างชัดเจน โดยจะมีการระบุค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ค่าการประกันภัย มูลค่าบัญชีกรมธรรม์ประกันภัยในแต่ละช่วงเวลา (ขึ้นอยู่กับราคาของหน่วยลงทุน) อย่างชัดเจนในกรมธรรม์ประกันชีวิต ซึ่งการแสดงรายละเอียดดังกล่าวจะไม่ระบุในกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบทั่ว ๆ ไป ทั้งนี้บริษัทจะมีการนำเบี้ยประกันภัยส่วนหนึ่งหลังจากหักค่าใช้จ่าย ค่าธรรมเนียมต่างๆและค่าความคุ้มครองต่อการมรณกรรม (Cost of Insurance) ออกไปแล้วนำไปลงทุนต่อโดยบริษัทประกันชีวิตเป็นผู้บริหารการลงทุนให้กับผู้เอาประกันภัย ซึ่งพอร์ตการลงทุนส่วนนี้จะแยกต่างหากจากการลงทุนอื่นของบริษัท โดยผลตอบแทนจากการลงทุนของพอร์ต บริษัทจะจัดสรรสะสมเข้าบัญชีกรมธรรม์ของผู้เอาประกันแต่ละรายเป็นคราวๆตามที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย โดยจะมีการรับประกันผลตอบแทนขั้นต่ำให้กับผู้เอาประกันภัยด้วย

2.2 แบบยูนิตลิงค์ (Unit Linked Life Insurance) หมายถึง กรมธรรม์ประกันชีวิตที่บริษัทประกันชีวิตออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยเพื่อเป็นหลักฐานว่าผู้เอาประกันภัยและบริษัทประกันชีวิตได้มีการทำสัญญาประกันชีวิตควบคู่กับการลงทุนในหน่วยลงทุน โดยมีข้อตกลงว่าผู้เอาประกันภัยจะชำระเบี้ยประกันภัยตามที่ระบุในสัญญาที่เรียกว่า เบี้ยประกันภัยหลัก (Regular Premium) และผู้เอาประกันภัยสามารถชำระเบี้ยประกันภัยเพิ่มเติมพิเศษ (Top Ups) ได้ เพื่อลงทุนเพิ่มในหน่วยลงทุนที่ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้เลือกลงทุนได้ โดยบริษัทจะหักค่าธรรมเนียมต่างๆและค่าความคุ้มครองต่อการมรณกรรม (Cost of Insurance) ตามที่ระบุในกรมธรรม์ประกันภัยออกแยกส่วนจากเงินที่นำไปลงทุน

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันชีวิต

ทั้งนี้ผู้เอาประกันเป็นผู้รับภาระความเสี่ยงจากการลงทุนด้วยตนเอง โดยสามารถเลือกลงทุนในกองทุนรวมที่มีความเสี่ยงและผลตอบแทนที่สอดคล้องกับความต้องการของตนเองได้ ซึ่งผู้ลงทุนอาจได้รับผลตอบแทนที่ดีขึ้นหรือลดลงก็เป็นได้

กรรมธรรม์ Universal Life & Unit Link ต่างกับกรรมธรรม์ประกันชีวิตทั่วไปอย่างไร

	กรรมธรรม์ประกันชีวิตทั่วไป	กรรมธรรม์ Universal Life	กรรมธรรม์ Unit Linked
1) ผลตอบแทนต่อผู้เอาประกัน	เป็นอัตราคงที่ตลอดระยะเวลาเอาประกันภัย (อัตราดอกเบี้ยที่ใช้คำนวณเบี้ยฯ)	เป็นอัตราที่ไม่คงที่ขึ้นอยู่กับผลตอบแทนที่บริษัทประกันชีวิตสามารถทำได้ แต่ไม่ต่ำกว่าอัตราผลตอบแทนที่รับรองไว้	เป็นอัตราที่ไม่คงที่ขึ้นอยู่กับราคาหน่วยลงทุนของกองทุนรวมที่ผู้เอาประกันภัยเลือก ซึ่งอาจจะกำไรหรือขาดทุน
2) ผลประโยชน์มรดกกรรม และผลประโยชน์ครบกำหนดสัญญา	เป็นจำนวนเงินที่แน่นอนตามที่ระบุในกรรมธรรม์ประกันภัย	ผลประโยชน์มรดกกรรมไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินเอาประกันภัยและผลประโยชน์ครบกำหนดสัญญา ขึ้นอยู่กับผลตอบแทนแต่ไม่ต่ำกว่าส่วนของเบี้ยประกันภัยที่เป็นส่วนการลงทุน	ผลประโยชน์มรดกกรรมไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินเอาประกันภัยและผลประโยชน์ครบกำหนดสัญญาขึ้นอยู่กับราคาหน่วยลงทุน อาจจะได้หรือสูงกว่าส่วนของเบี้ยประกันภัย
3) นโยบายการลงทุนของเงินในส่วนการออม	ไม่เปิดเผย โดยเน้นการลงทุนที่ทำให้บริษัทสามารถจ่ายเงินคืนตามสัญญาได้	เปิดเผยข้อมูลการลงทุนหรืออัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้เอาประกันภัยประกอบการตัดสินใจ	เปิดเผย ผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกลงทุนได้ตามความต้องการ
4) ความเสี่ยงด้านการลงทุน	บริษัทประกันภัยเป็นผู้รับเพียงฝ่ายเดียว	บริษัทและผู้เอาประกันภัยเป็นผู้รับร่วมกัน	ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้รับความเสี่ยงเพียงฝ่ายเดียว
5) เบี้ยประกันภัย	รวมเป็นจำนวนเดียวทั้ง ค่าใช้จ่าย ค่าประกันภัยและส่วนของการออม	โปร่งใส สามารถแยกเบี้ยประกัน และค่าใช้จ่ายให้ผู้เอาประกันภัยเห็นอย่างชัดเจน	โปร่งใส สามารถแยกเบี้ยประกันภัย และค่าใช้จ่ายให้ผู้เอาประกันภัยเห็นอย่างชัดเจน
6) การลงทุน	พอร์ตการลงทุนรวมของบริษัท	แยกพอร์ตการลงทุนเฉพาะแบบยูนิเวอร์แซลไลฟ์ ออกจากพอร์ตการลงทุนรวมของบริษัท	กองทุนรวม
7) การหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	สามารถนำเบี้ยประกันชีวิตที่มีระยะเวลาเอาประกันชีวิต 10 ปีขึ้นไปยื่นหักลดหย่อนภาษีเงินได้ ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท (ตามหลักเกณฑ์ของกรมสรรพากร)	สามารถนำเบี้ยประกันชีวิตที่มีระยะเวลาเอาประกันชีวิต 10 ปีขึ้นไปยื่นหักลดหย่อนภาษีเงินได้ ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท (ตามหลักเกณฑ์ของกรมสรรพากร)	ในส่วนของการซื้อหน่วยลงทุน ไม่สามารถหักลดหย่อนได้ แต่ในส่วนของสัญญาประกันชีวิตสามารถลดหย่อนได้ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท (ตามหลักเกณฑ์ของกรมสรรพากร)

คุณสมบัติของผู้เสนอขายกรรมธรรม์ประกันชีวิตควบการลงทุน

Universal Life	Unit Link
1. เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตไม่น้อยกว่า 6 เดือน 2. เป็นผู้ขายประกันชีวิตแบบรายบุคคลรายใหม่ประเภทสามัญ หรือประเภทอุตสาหกรรม ไม่ต่ำกว่า 15 รายหรือ จำนวนเงินเอาประกันภัยไม่ต่ำกว่า 2 ล้านบาท 3. เป็นผู้ผ่านการอบรมความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกรรมธรรม์ประกันชีวิตแบบ Universal Life Insurance ตามหลักสูตรที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบไม่เกิน 2 ปีก่อนวันที่ขอขึ้นทะเบียน	1. เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต 2. ต้องมีคุณวุฒิการศึกษาขั้นต่ำปริญญาตรีขึ้นไป 3. ต้องสอบผ่าน IC License (จัดสอบโดย AIMC) 4. ต้องผ่านการอบรมความรู้พื้นฐานสำหรับผู้แนะนำการลงทุนด้านหลักทรัพย์ จาก คปภ. 5. ขึ้นทะเบียนเป็นผู้แนะนำการลงทุนด้านหลักทรัพย์ กับ กลต

หมวดที่ 3 สัญญาเพิ่มเติม (Riders)

ในการประกันชีวิต นอกจากสัญญาประกันชีวิตหลัก ซึ่งบริษัทประกันชีวิตตกลงจะจ่ายจำนวนเงินที่แน่นอนตามที่ตกลงกันไว้ หากผู้เอาประกันภัยมีชีวิตอยู่จนครบกำหนดสัญญา หรือเสียชีวิตก็ตาม ลูกค้ำหรือผู้เอาประกันภัยยังสามารถซื้อสัญญาเพิ่มเติม(Riders) หรือเพิ่มบันทึกสลักหลังแนบท้ายกับกรมธรรม์ประกันชีวิตหลักเพื่อให้มีความคุ้มครองเพิ่มเติมหรือเพื่อเป็นสวัสดิการในด้านต่างๆได้อีกด้วย ทั้งนี้ผู้เอาประกันภัยจะเลือกซื้อเพิ่มเติมหรือไม่ก็ได้ (แต่หากต้องการซื้อ จะต้องซื้อพร้อมหรือแนบเพิ่มเติมไปกับกับสัญญาหลักเท่านั้น จะซื้อเฉพาะสัญญาเพิ่มเติมอย่างเดียวไม่ได้) ซึ่งสัญญาเพิ่มเติมนี้จะให้ความคุ้มครองเป็นระยะเวลา 1 ปีและสามารถต่ออายุสัญญาได้เหมือนกับการประกันวินาศภัย และยังสามารถเลิกสัญญาเพิ่มเติมได้ด้วยการงดชำระเบี้ยประกันภัยในส่วนสัญญาเพิ่มเติมในงวดต่อไปได้

ตัวอย่างของสัญญาเพิ่มเติม เช่น

- 1) สัญญาเพิ่มเติมการประกันภัยอุบัติเหตุ
- 2) สัญญาเพิ่มเติมการประกันภัยสุขภาพ
- 3) สัญญาเพิ่มเติมยกเว้นการชำระเบี้ยประกันภัย
- 4) สัญญาเพิ่มเติมการประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา

สัญญาเพิ่มเติมการประกันภัยอุบัติเหตุ

สัญญาเพิ่มเติมประกันภัยอุบัติเหตุเป็นสัญญาที่บริษัทผู้รับประกันภัยตกลงเพิ่มเติมว่าบริษัทจะจ่ายเงินค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรณีที่ผู้เอาประกันภัยได้รับอุบัติเหตุภายใต้เงื่อนไขความคุ้มครองของกรมธรรม์ โดยจ่ายเป็นอัตราร้อยละของจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ตามตารางรายการทดแทนในกรมธรรม์ประกันภัย ทั้งนี้จะจ่ายให้สูงสุดเพียงรายการเดียว และรวมกันไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้เท่านั้น

“อุบัติเหตุ” หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลันจากปัจจัยภายนอกร่างกายและทำให้เกิดผลที่ผู้เอาประกันภัยมิได้เจตนาหรือมุ่งหวัง

ลักษณะความคุ้มครองสำหรับสัญญาเพิ่มเติมการประกันภัยอุบัติเหตุ สามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

- คุ้มครองการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ (Accidental Death Benefit : ADB)
- คุ้มครองการเสียชีวิต และการสูญเสียอวัยวะเนื่องจากอุบัติเหตุ (Accidental Death and Dismemberment: AD&D)
- คุ้มครองการเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ และการทุพพลภาพเนื่องจากอุบัติเหตุ (Accidental Death and Indemnity: AI)
- คุ้มครองค่ารักษาพยาบาลเนื่องจากอุบัติเหตุด้วย : จ่ายตามจริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัย

โดยทั่วไป สัญญาเพิ่มเติมการประกันอุบัติเหตุจะให้ความคุ้มครองสำหรับความบาดเจ็บที่ทำให้ผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะและสายตา ภายใน **180** วันนับแต่วันที่เกิดอุบัติเหตุ หรือความบาดเจ็บที่ได้รับทำให้ผู้เอาประกันภัยต้องรักษาตัวติดต่อกันในฐานะคนไข้ในโรงพยาบาลและเสียชีวิตเพราะความบาดเจ็บนั้น บริษัทจะจ่ายเงินชดเชยให้ตามตารางรายการทดแทนที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย ดังนี้

รายการทดแทน	อัตราร้อยละของจำนวนเงินเอาประกันภัยอุบัติเหตุ
1. การเสียชีวิต	100%
2. การสูญเสียอวัยวะและสายตา	
2.2 มือ 2 ข้าง หรือเท้า 2 ข้าง หรือสายตา 2 ข้าง	100%
2.3 มือ 1 ข้าง และเท้า 1 ข้าง หรือมือ 1 ข้าง และ สายตา 1 ข้าง หรือเท้า 1 ข้าง และสายตา 1 ข้าง	100%
2.4 มือ 1 ข้าง หรือเท้า 1 ข้าง หรือสายตา 1 ข้าง	60%
2.5 นิ้วหัวแม่มือ และนิ้วชี้ของมือข้างเดียวกันโดยต้องตัดออกไป หรือเหนือโคนนิ้ว	25%

อย่างไรก็ตาม หากการเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพของผู้เอาประกันภัยเกิดจากอุบัติเหตุสาธารณะ บริษัทจะจ่ายเงินชดเชยให้เป็น 2 เท่าของจำนวนเงินเอาประกันภัย เช่น อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากไฟไหม้ในโรงแรมหรืออาคารสาธารณะซึ่งผู้เอาประกันภัยได้ร่วมอยู่ ณ ที่นั้นในขณะที่เกิดเหตุ หรืออุบัติเหตุอันเกิดแก่รถไฟ หรือรถโดยสารประจำทางที่ได้รับอนุญาตให้รับส่งในเส้นทางประจำ หรืออุบัติเหตุอันเกิดแก่ลิฟต์ ซึ่งผู้เอาประกันภัยกำลังโดยสารอยู่ (ยกเว้นลิฟต์ที่ใช้ในเหมืองแร่ หรือสถานที่ก่อสร้าง)

ข้อยกเว้น สำหรับการประกันภัยอุบัติเหตุที่จะไม่คุ้มครอง ได้แก่

- การกระทำของผู้เอาประกันภัยขณะอยู่ภายใต้ฤทธิ์สุรา ยาเสพติด หรือสารเสพติดให้โทษจนไม่สามารถครองสติได้ คำว่า "ขณะอยู่ภายใต้ฤทธิ์สุรา" นั้น ในกรณีที่มีการตรวจเลือดให้ถือเกณฑ์มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดตั้งแต่ 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
- การถูกฆาตกรรม และถูกทำร้ายร่างกาย
- การฆ่าตัวตาย หรือการทำร้ายร่างกายตนเอง หรือพยายามกระทำเช่นนั้น
- ขณะที่ผู้เอาประกันภัยเข้าร่วมทะเลาะวิวาท หรือมีส่วนยั่วยุให้เกิดการทะเลาะวิวาท

การสิ้นสุดความคุ้มครองตามสัญญาประกันภัยอุบัติเหตุและทุพพลภาพ

1. ผู้เอาประกันภัยตกเป็นบุคคลทุพพลภาพสิ้นเชิงถาวร และได้รับเงินค่าชดเชยการทุพพลภาพไปแล้ว
2. ผู้เอาประกันภัยมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ หรือตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในกรมธรรม์
3. ขาดการชำระเบี้ยประกันภัยอุบัติเหตุ (และทุพพลภาพ)

4. เมื่อผู้เอาประกันภัยเปลี่ยนไปใช้มูลค่ากรมธรรม์ในสัญญาหลักที่สัญญาเพิ่มเติมนี้แนบท้ายอยู่ (ใช้สิทธิเวนคืน, เปลี่ยนกรมธรรม์เป็นแบบใช้เงินสำเร็จหรือเปลี่ยนเป็นกรมธรรม์แบบขยายเวลา)
5. เมื่อบริษัทหรือผู้เอาประกันภัยบอกเลิกสัญญา

“ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง” หมายถึง ทุพพลภาพถึงขนาดไม่สามารถประกอบหน้าที่การงานใดๆ ในอาชีพประจำได้

“ทุพพลภาพชั่วคราวสิ้นเชิง” หมายถึง ทุพพลภาพถึงขนาดไม่สามารถประกอบหน้าที่การงานในอาชีพประจำตามปกติได้โดยสิ้นเชิงในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

กรณีศึกษา : นาย ก. ทำสัญญาประกันชีวิตแบบตลอดชีพ(สัญญาหลัก) จำนวนเงินเอาประกันภัย 100,000 บาท และซื้อสัญญาเพิ่มเติมคุ้มครองการเสียชีวิต และสูญเสียอวัยวะเนื่องจากอุบัติเหตุ จำนวนเงินเอาประกันภัย 100,000 บาท หากในภายหลัง นาย ก. เกิดอุบัติเหตุทำให้เกิดเหตุการณ์ตามแต่ละตัวอย่างด้านล่างนี้ บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนอย่างไร

ตัวอย่างที่ 1 : หากอุบัติเหตุครั้งนี้ทำให้ นาย ก. ต้องสูญเสียมือหนึ่งข้าง และเท้าหนึ่งข้าง กรณีเช่นนี้ นาย ก. จะได้รับเงินค่าสินไหมทดแทนตามจำนวนเงินเอาประกันภัยอุบัติเหตุที่ได้ซื้อเพิ่มเติมจำนวน 100,000 บาทเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 2 : หากอุบัติเหตุครั้งนี้ทำให้ นาย ก. เสียชีวิต ผู้รับประโยชน์จะได้รับเงินจากสัญญาหลักประกันชีวิต จำนวน 100,000 บาท และยังได้รับเงินจากสัญญาเพิ่มเติมประกันอุบัติเหตุอีก 100,000 บาทด้วย

ตัวอย่างที่ 3 : หากอุบัติเหตุครั้งนี้ทำให้ นาย ก. สูญเสียนิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ของมือข้างขวา บริษัทต้องจ่ายเงินทดแทนให้กับนาย ก. เป็นจำนวน 25% ของจำนวนเอาประกันภัยอุบัติเหตุ หากข้อเท็จจริงปรากฏเพิ่มเติมว่า บริษัทได้จ่ายเงินทดแทน 25% ให้กับผู้เอาประกันภัยเรียบร้อยแล้ว หลังจากนั้นอีก 1 เดือนนับแต่วันเกิดอุบัติเหตุ นาย ก. ได้เสียชีวิตโดยแพทย์ระบุว่า เป็นผลมาจากอุบัติเหตุครั้งนี้ด้วย กรณีเช่นนี้ ผู้รับประโยชน์จะได้รับค่าสินไหมทดแทนจากสัญญาหลักประกันชีวิต จำนวน 100,000 บาท และได้รับเงินจากสัญญาเพิ่มเติมประกันอุบัติเหตุอีก 75% (100%-25%)

สัญญาเพิ่มเติมการประกันภัยสุขภาพ เป็นสัญญาที่บริษัทประกันชีวิตตกลงให้ความคุ้มครองในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยซึ่งทำให้ต้องเข้าพักรักษาตัวในฐานะผู้ป่วยใน โดยสัญญาเพิ่มเติมการประกันภัยสุขภาพนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. สัญญาเพิ่มเติมคุ้มครองค่ารักษาพยาบาลในฐานะผู้ป่วยใน (Hospital & Surgery : HS) มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลทั้งกรณีบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยที่ต้องรักษาตัวในโรงพยาบาลในฐานะผู้ป่วยใน(IPD) โดยบริษัทจะจ่ายความคุ้มครองในส่วนนี้ไม่เกินค่ารักษาพยาบาลตามที่เกิดขึ้นจริง แต่ไม่เกินผลประโยชน์สูงสุดตามที่ได้ระบุไว้ในกรมธรรม์ ทั้งนี้บริษัทจะไม่จ่ายผลประโยชน์ให้ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยเจ็บป่วยภายใน 30 วัน นับแต่วันทำสัญญา (ระยะเวลารอคอยสำหรับโรคทั่วไป 30 วัน)

อย่างไรก็ตาม หากผู้เอาประกันมีการเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล 2 ครั้งหรือมากกว่าด้วยสาเหตุหรือโรคเดียวกัน ภายในหรือห่างกันไม่เกิน 90 วันให้ถือว่าเป็นการรักษาตัวในโรคหรือคราวเดียวกัน

ตัวอย่าง : ชื่อค่ารักษาพยาบาล(HS) ในส่วนค่าห้องและค่าอาหาร 500 บาท/วัน (สูงสุดไม่เกิน 45 วัน)

2. สัญญาเพิ่มเติมค่าชดเชยรายวัน (Hospital Benefit : HB) เป็นสัญญาเพิ่มเติมที่ให้ความคุ้มครองในกรณีที่ผู้เอาประกันได้รับบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยที่ต้องเข้ารับการักษาตัวในโรงพยาบาลในฐานะผู้ป่วยใน(IPD) โดยบริษัทจะจ่ายค่ารักษาพยาบาลหรือค่าชดเชยส่วนนี้เป็นแบบเหมาจ่ายต่อวัน ตามจำนวนเงินที่ได้ซื้อความคุ้มครองเอาไว้ ทั้งนี้จะจ่ายให้ไม่เกินจำนวนวันคุ้มครองต่อครั้งตามที่ระบุในกรมธรรม์

สืบเนื่องจากวิวัฒนาการการตรวจรักษาโดยการผ่าตัดหรือหัตถการที่ก้าวหน้ามากขึ้นในปัจจุบันทำให้ผู้เอาประกันภัยไม่จำเป็นต้องนอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสำหรับการผ่าตัดหรือการทำหัตถการบางประเภท (Day Case) บริษัทผู้รับประกันภัยตกลงจ่ายค่าชดเชยรายวันจำนวนหนึ่งวัน (1 วัน) ให้แก่ผู้เอาประกันภัยด้วยเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม

ตัวอย่าง : ชื่อค่าชดเชยรายวัน(HB) วันละ 1,000 บาท (สูงสุดไม่เกิน 365 วัน)

สัญญาเพิ่มเติมการยกเว้นการชำระเบี้ยประกันภัย (สำหรับผู้เอาประกันภัย) (Waiver of Premium : WP) เป็นสัญญาเพิ่มเติมที่ให้ความคุ้มครองกรณีผู้เอาประกันภัยตกเป็นบุคคลทุพพลภาพสิ้นเชิงถาวร ไม่ว่าจะเกิดจากอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย บริษัทจะยกเว้นการชำระเบี้ยประกันภัยให้กับผู้เอาประกันภัย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือผู้เอาประกันภัยไม่ต้องชำระเบี้ยอีกต่อไป แต่ผู้เอาประกันภัยยังคงได้รับความคุ้มครองตามปกติ อย่างไรก็ตาม หากต่อมาปรากฏว่าผู้เอาประกันพ้นสภาพจากการเป็นบุคคลทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง การยกเว้นการชำระเบี้ยประกันภัยจะสิ้นสุดลง ผู้เอาประกันภัยจะต้องชำระเบี้ยประกันภัยต่อไป

สัญญาเพิ่มเติมการยกเว้นการชำระเบี้ยประกันภัย (สำหรับผู้ชำระเบี้ยประกันภัย) (Payer Benefit : PB) เป็นสัญญาเพิ่มเติมที่ให้ความคุ้มครองการชำระเบี้ยประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ของผู้เยาว์ ซึ่งผู้ปกครองเป็นผู้ชำระเบี้ยประกันภัยให้กับผู้เยาว์ซึ่งเป็นผู้เอาประกันภัย โดยหากผู้ชำระเบี้ยประกันภัยเสียชีวิต หรือตกเป็นบุคคลทุพพลภาพสิ้นเชิงถาวร บริษัทจะยกเว้นการชำระเบี้ยกรมธรรม์ของผู้เยาว์นี้ แต่ยังคงให้กรมธรรม์มีผลบังคับและให้ความคุ้มครองผู้เยาว์ตามปกติ

สัญญาเพิ่มเติมการประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา (Term Rider : TR) เป็นสัญญาเพิ่มเติมที่เพิ่มความคุ้มครองให้กับผู้เอาประกันภัยที่ต้องการความคุ้มครองเพิ่มขึ้นกรณีเสียชีวิต มีลักษณะคล้ายกับการประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลาแต่บริษัทจัดทำขึ้นในรูปแบบที่เป็นสัญญาเพิ่มเติมแนบท้ายกรมธรรม์ โดยให้ความคุ้มครองกรณีเสียชีวิตเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยของสัญญาเพิ่มเติมแบบชั่วระยะเวลาอีกจำนวนหนึ่งนอกเหนือจากความคุ้มครองที่ได้รับจากกรมธรรม์ประกันชีวิตหลัก

กรณีศึกษา : นาย ก.ซื้อประกันแบบสะสมทรัพย์ จำนวนเงินเอาประกันภัย 100,000 บาท และซื้อสัญญาเพิ่มเติมคุ้มครองการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ จำนวนเงินเอาประกันภัย 100,000 บาท และซื้อสัญญาเพิ่มเติมแบบชั่วระยะเวลา (Term Rider) จำนวนเงินเอาประกันภัย 100,000 บาท หากเกิดเหตุการณ์ตามแต่ละตัวอย่างด้านล่างนี้ บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนอย่างไร

ตัวอย่าง 1 : หากนาย ก. อยู่ครบสัญญา นาย ก.จะได้รับเงิน 100,000 บาท จากสัญญาหลักสะสมทรัพย์

ตัวอย่าง 2 : หากนาย ก. เสียชีวิตด้วยโรคภัยไข้เจ็บ นาย ก.จะได้รับเงิน 100,000 บาทจากสัญญาหลักสะสมทรัพย์ และอีก 100,000 บาทจากสัญญาเพิ่มเติมแบบชั่วระยะเวลา

ตัวอย่าง 3 : หากนาย ก. เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุ นาย ก.จะได้รับเงิน 100,000 บาทจากสัญญาหลักสะสมทรัพย์ และอีก 100,000 บาทจากสัญญาเพิ่มเติมแบบชั่วระยะเวลา รวมถึงได้รับเงินอีก 100,000 บาทจากสัญญาเพิ่มเติมคุ้มครองการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุอีกด้วย

คุ้มครองอุบัติเหตุ	การยกเว้นการชำระเบี้ยประกันภัย	การประกันสุขภาพ	แนบท้ายการประกันชีวิตแบบอื่น ๆ
1.เสียชีวิต จากอุบัติเหตุ Accidental Death Benefit (ADB)	1.ยกเว้นชำระเบี้ยประกันภัยสำหรับผู้เอาประกันภัย Waiver of Premium (WP)	1.คำรักษาพยาบาลในฐานะผู้ป่วยใน In-Patient Department (IPD)	แบบชั่วระยะเวลา (Term Rider) โรคร้ายแรง Dread Disease (DD) โรคมะเร็ง Cancer Illness (CI) ฯลฯ
2.เสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ จากอุบัติเหตุ Accidental Death and Dismemberment Benefit (ADD)	2.ยกเว้นชำระเบี้ยประกันภัยสำหรับผู้ชำระเบี้ยประกัน Payer Benefit Plus (PB)	2.ชดเชยรายวัน Hospital Benefit (HB)	
3.เสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ และการทุพพลภาพเนื่องจากอุบัติเหตุ (Accidental Death and Indemnity: AI)		3.คำรักษาพยาบาลในฐานะผู้ป่วยนอก Out-Patient Department (OPD)	
4.คุ้มครองค่ารักษาพยาบาลเนื่องจากอุบัติเหตุ			

หมวดที่ 4 การพิจารณารับประกันชีวิต

การพิจารณารับประกันชีวิต คือการพิจารณาผู้ขอเอาประกันภัยตามสภาพความเสี่ยงภัย โดยมีตัวแทนนายหน้าประกันชีวิตเป็นบุคคลสำคัญที่ให้อะข้อมูลที่ใช้ในการพิจารณารับประกันชีวิตเบื้องต้น

มาตรฐานการจำแนกระดับความเสี่ยงภัย คือการพิจารณาผู้ขอเอาประกันภัยตามสภาพความเสี่ยงภัย แบ่งได้ 3 ประเภท

1. ภัยมาตรฐาน : ผู้ที่มีความเสี่ยงภัยปกติตามเกณฑ์ สุขภาพสมบูรณ์ บริษัทรับประกันและคิดเบี้ยตามปกติ
2. ภัยต่ำกว่ามาตรฐาน : ผู้ที่มีความเสี่ยงภัยมากกว่าคนทั่วไป สามารถรับประกันภัยได้แต่อาจมีการเก็บเบี้ยเพิ่มพิเศษหรือมีเงื่อนไขพิเศษ เช่น ผู้ที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์เหมือนคนทั่วไป แต่ปกติยังสามารถพิจารณารับประกันได้
3. ภัยต่ำกว่ามาตรฐานที่ไม่อยู่ในเกณฑ์รับประกันภัยได้ : บริษัทจำเป็นต้องปฏิเสธการรับประกันเช่นผู้ป่วยโรคร้ายแรง

หลักเกณฑ์หรือปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณารับประกันชีวิต

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ (Medical Risk)

- อายุ
- เพศ
- ประวัติสุขภาพ (ตนเอง และครอบครัว)
- ขนาดร่างกาย (ส่วนสูง / น้ำหนัก)

ปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ (Non - Medical Risk)

- อาชีพและรายได้ รวมถึงงานอดิเรก
- อุปนิสัยและพฤติกรรม
- สภาพแวดล้อมความเป็นอยู่และฐานะการเงิน
- ความจำเป็น

เอกสารประกอบการพิจารณารับประกันชีวิตแบบพื้นฐาน มีส่วนสำคัญที่ทำให้การพิจารณารับประกันชีวิตมีความราบรื่นรวดเร็ว และเกิดความเป็นธรรมต่อบริษัทประกันภัย ผู้เอาประกันภัยและนายหน้าประกันชีวิต ซึ่งเอกสารที่จำเป็นต่อการพิจารณารับประกันชีวิต ประกอบด้วย

1. **ใบคำขอเอาประกันภัย** คือ แบบฟอร์มที่บริษัทประกันภัยจัดทำขึ้น เพื่อให้ผู้ขอเอาประกันภัยแจ้งข้อมูลต่างๆ ตามที่กำหนด ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นรายละเอียดที่ผู้ขอเอาประกันภัยจะต้องแถลงข้อความจริงให้บริษัทประกันภัยใช้ประกอบการพิจารณารับประกันภัย เช่น ชื่อนามสกุล เพศ วันเดือนปีเกิด ที่อยู่ อาชีพ สถานภาพสมรส แบบประกันภัย จำนวนเงินเอาประกันภัยฯลฯ และลงลายมือชื่อแสดงความประสงค์ที่จะทำประกันภัย
ทั้งนี้ผู้ขอเอาประกันภัยควรต้องเป็นผู้กรอกรายละเอียดในใบคำขอด้วยตนเอง เพราะในบางครั้งนายหน้าประกันชีวิตอาจต้องการบริการหรือให้ความสะดวกกับผู้เอาประกันภัย จึงกรอกข้อมูลในใบคำขอแทนผู้เอาประกันภัยทั้งหมด และให้ผู้เอาประกันภัยเซ็นชื่อเท่านั้น กรณีดังกล่าวอาจทำให้เกิดปัญหาเช่น ข้อมูลในใบคำขอไม่ครบถ้วน ไม่ถูกต้อง หรือผิดพลาดจากความเป็นจริง ซึ่งอาจเป็นเหตุให้บริษัทบอกล้างสัญญา หรือปฏิเสธการจ่ายสินไหมได้ ดังนั้นนายหน้าประกันชีวิตจึงควรตระหนักความสำคัญในเรื่องนี้ให้มาก อีกทั้งควรอ่านทวนรายละเอียดทั้งหมดให้ผู้ขอเอาประกันภัยฟังอีกครั้งว่าถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ และให้ผู้ขอเอาประกันภัยตรวจสอบความเรียบร้อยด้วยตนเองก่อนลงนาม
2. **เอกสารแสดงตนของผู้ขอเอาประกันภัย** ได้แก่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาหนังสือเดินทาง (Passport) สำเนาสูติบัตร นอกเหนือจากเป็นหลักฐานการแสดงตนแล้ว ยังเป็นเอกสารที่แสดงข้อมูลส่วนบุคคลที่สำคัญ เช่น วัน เดือน ปีเกิด รูปถ่ายหน้าตา และถิ่นที่อยู่ เป็นต้น
3. **แบบฟอร์มรายงานและผลการตรวจสุขภาพ**

4. รายงานแพทย์ผู้รักษา
5. รายงานนายหน้าประกันชีวิต เนื่องจากนายหน้าประกันชีวิตเป็นผู้ใกล้ชิดคุ้นเคยกับผู้ขอเอาประกันภัย จึงอาจให้รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ขอเอาประกันภัยได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการพิจารณารับประกัน
6. รายงานการตรวจสอบสถานะของผู้ขอเอาประกันภัย เพื่อหลีกเลี่ยงการทำผิดพระราชบัญญัติการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของผู้ขอเอาประกันภัย หากผู้พิจารณารับประกันภัยมีประเด็นสงสัยเกี่ยวกับการทำประกันชีวิตของผู้ขอเอาประกันภัย เช่น สงสัยว่าผู้ขอเอาประกันภัยทำอาชีพอะไร ทำไมจึงทำประกันภัยในจำนวนเงินเอาประกันภัยสูงมาก ๆ ผู้ขอเอาประกันภัยเป็นผู้มีอิทธิพลหรือไม่ หรือมีอาชีพที่เสี่ยงหรือไม่ กรณีเช่นนี้ ผู้พิจารณารับประกันภัยสามารถประสานงานไปยังผู้ทำหน้าที่ตรวจสอบให้ดำเนินการและรายงานผลประเด็นสงสัยให้ทราบได้ ซึ่งหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการทำประกันชีวิต อาจเป็นหน่วยงานภายในของบริษัทประกันภัยเองหรือจ้างหน่วยงานภายนอกก็ได้
7. เอกสารแสดงสถานะทางการเงินเช่น แบบสอบถามจำนวนเงินเอาประกันภัยสูง สำเนาหนังสือแสดงรายการเสียภาษีย้อนหลัง 2 ปี สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัท และผู้ถือหุ้นย้อนหลัง 3 ปี สำเนาหนังสือแสดงบัญชีธนาคารย้อนหลัง 6 เดือน เป็นต้น
8. เอกสารอื่น ๆ นอกจากเอกสารตามที่กล่าวมาแล้ว การประเมินระดับความเสี่ยงอาจต้องใช้เอกสารอื่น ๆ ประกอบการพิจารณารับประกันภัยด้วย เช่น สำเนาทะเบียนสมรส สำเนาสูติบัตร เพื่อยืนยันความสัมพันธ์ สำเนาใบเปลี่ยนชื่อและ/หรือนามสกุล เพื่อยืนยันข้อมูลตัวตนที่แท้จริง หลักฐานแสดงรายได้เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการทำประกันชีวิต เป็นต้น

หมวดที่ 5 อัตราเบี้ยประกัน

เบี้ยประกันภัย หมายถึง

- ราคาของการประกันชีวิตที่ผู้เอาประกันภัยต้องจ่ายล่วงหน้า ณ ต้นปีของสัญญาประกันชีวิตเพื่อความคุ้มครองที่จะได้รับในอนาคต
- จำนวนเงินที่บริษัทประกันชีวิตเรียกเก็บจากผู้เอาประกันภัย สำหรับการออกกรมธรรม์เพื่อให้ความคุ้มครองต่อไป

ที่มาของเบี้ยประกันชีวิต เบี้ยประกันชีวิตที่เรียกเก็บจากผู้เอาประกันภัยคำนวณมาจาก

1. อายุของผู้เอาประกัน
2. จำนวนเงินเอาประกันภัย
3. อัตราเบี้ยประกันภัย

1. ผู้กำหนดอัตราเบี้ยประกันชีวิต	นักคณิตศาสตร์ประกันภัย
2. อัตราเบี้ยประกันต้องได้รับการอนุมัติจาก	นายทะเบียน
3. การกำหนดอัตราเบี้ยประกัน(สำหรับภัยมาตรฐาน)	ต้องสอดคล้องกับผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เป็นหลัก
4. อัตราเบี้ยประกันภัยมาจาก	1. อัตราภาระ (แยกตามเพศและอายุ) 2. อัตราดอกเบี้ยที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุน (ดอกเบี้ยสูงทำให้เบี้ยต่ำ) 3. อัตราค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของบริษัท เช่น ค่าบำเหน็จ ค่าขายงาน ค่าตรวจสอบสุขภาพ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานประกันชีวิตต่างๆ
5. เบี้ยประกันชีวิตที่เรียกเก็บ	จะคงที่ทุกปี (เท่ากันทุกงวด)
6. ภัยต่ำกว่ามาตรฐาน	ต้องเสียเบี้ยเพิ่มพิเศษ
7. ระยะเวลาชำระเบี้ยยังสั้น	เบี้ยประกันภัยยิ่งสูง
8. การกำหนดเบี้ยประกันสูงเกินไป	ผู้เอาประกันภัยต้องชำระเบี้ยสูงเกินควร , แข่งขันยาก , เอาเปรียบ
9. การประกันแบบชั่วระยะเวลา	ชำระเบี้ยน้อยที่สุด
10. เบี้ยประกันภัยที่จ่ายให้บริษัทประกอบด้วย	เบี้ยประกันภัยสุทธิ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน
11. งวดการชำระเบี้ย	สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ โดยติดต่อที่บริษัท
12. แบบสะสมทรัพย์ 20/15 + อุบัติเหตุ ต้องชำระเบี้ยประกันภัยดังนี้ - ชำระเบี้ยประกันชีวิต - ชำระเบี้ย อุบัติเหตุ	ปีที่ 1-15 ปีที่ 1-20
13. ความเสี่ยงภัยเท่ากัน	เบี้ยเท่ากัน
14. เบี้ยประกันจะมากหรือน้อย	ขึ้นอยู่กับ อายุ , เพศ , อาชีพ , สุขภาพ และแบบประกัน

การชำระเบี้ยประกัน

โดยปกติเบี้ยประกันภัยของกรมธรรม์ประเภทสามัญจะคำนวณเป็นแบบรายปี แต่เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและสอดคล้องกับภาวะด้านการเงิน บริษัทประกันภัยจึงอนุโลมให้แบ่งการชำระเบี้ยเป็นราย 6 เดือน(คูณ 0.52), ราย 3 เดือน(คูณ 0.27), หรือรายเดือน(คูณ 0.09) โดยเสียดอกเบี้ยได้

อย่างไรก็ตาม ในกรณีเลือกการชำระเบี้ยเป็นรายงวด (ไม่ใช่ รายปี) หากผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต บริษัทจะหักเบี้ยประกันส่วนที่ยังค้างจ่ายในปีนั้นออกจากจำนวนเงินที่จะต้องชดเชยตามกรมธรรม์ (สำหรับกรมธรรม์ประเภทสามัญ)

แต่หากเป็นกรมธรรม์ประเภทอุตสาหกรรม โดยทั่วไปบริษัทจะเก็บเบี้ยประกันภัยรายเดือน ดังนั้นหากผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต บริษัทจะไม่หักเบี้ยประกันส่วนที่ยังค้างจ่ายในปีนั้นออก

เงินสำรองประกันภัย หมายถึง

- จำนวนเงินที่บริษัทจัดสรรไว้ให้ผู้ถือกรมธรรม์ เพื่อจ่ายผลประโยชน์ตามเงื่อนไขกรมธรรม์
- จำนวนเงินหรือหนี้สินที่บริษัทจัดสรรไว้ตามพันธะผูกพันของกรมธรรม์ที่บริษัทมีต่อผู้ถือกรมธรรม์รวมกับดอกผลจากการลงทุน ซึ่งจะทำให้บริษัทสามารถจ่ายผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ในอนาคตได้

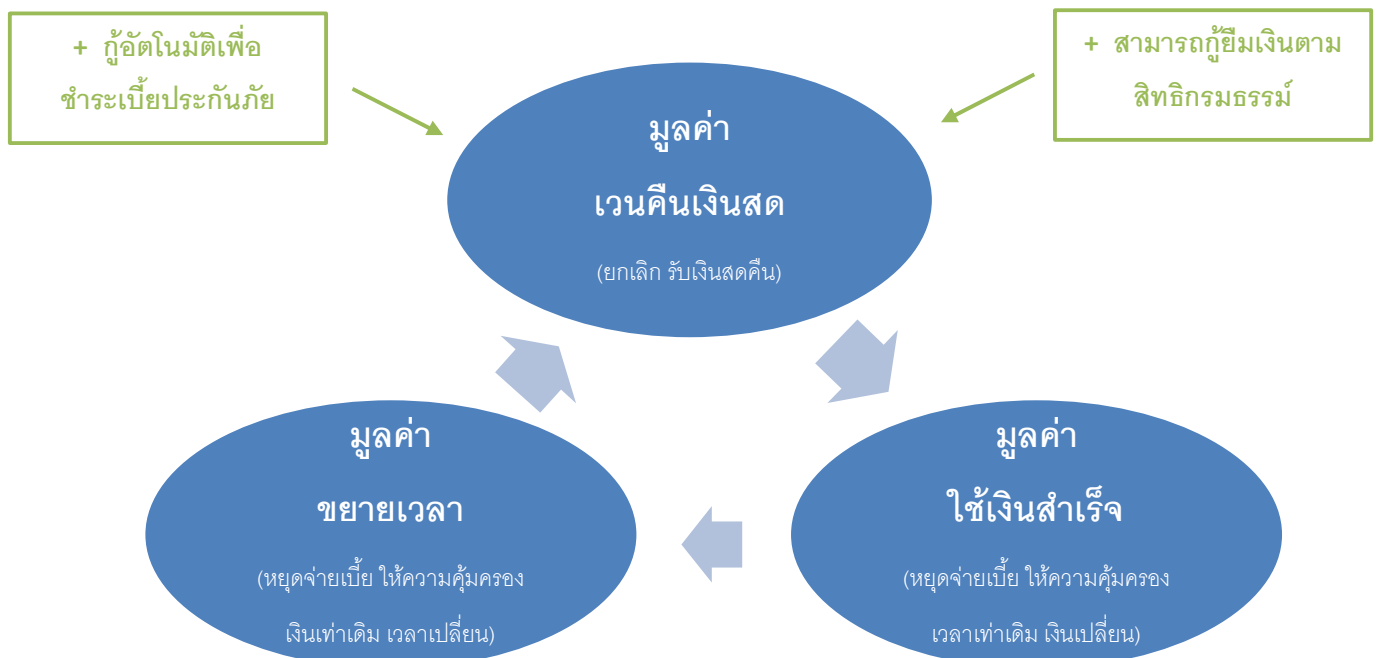
ปัจจัยในการกำหนดเงินสำรองประกันภัย ของประกันชีวิตแต่ละแบบขึ้นอยู่กับ

- อายุของผู้เอาประกันภัยเมื่อเริ่มทำสัญญา และระยะเวลาที่สัญญาจะมีผลบังคับ
- แบบกรมธรรม์และอัตราดอกเบี้ย
- ระยะเวลาชำระเบี้ยประกันภัย และตารางมรณะ

หมวดที่ 6 มูลค่ากรมธรรม์

มูลค่ากรมธรรม์ เป็นจำนวนเงินที่ถูกแปลงมาจากเงินสำรองประกันภัยเพื่อเตรียมไว้สำหรับการจ่ายเงินตามเงื่อนไขกรมธรรม์ในอนาคต โดยทั่วไปมูลค่ากรมธรรม์ของการประกันชีวิตประเภทสามัญที่ผู้เอาประกันสามารถเลือกขอใช้สิทธิได้ จะเกิดขึ้นต่อเมื่อผู้เอาประกันได้ชำระเบี้ยประกันภัยมาแล้ว 2-3 ปี ซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. มูลค่าเวนคืนเงินสด : ยกเลิกสัญญา ขอเวนคืนกรมธรรม์
2. มูลค่าใช้เงินสำเร็จ : หยุดชำระเบี้ย → เวลาคู้มครองเท่าเดิม จำนวนเงินเอาประกันลดลง
3. มูลค่าขยายเวลา : หยุดชำระเบี้ย → เวลาคู้มครองลดลง จำนวนเงินเอาประกันเท่าเดิม

หมายเหตุ : การใช้สิทธิตามมูลค่ากรมธรรม์ที่เป็นการขอหยุดชำระเบี้ย จะส่งผลให้สัญญาเพิ่มเติมสิ้นสุด